

Neodolatelná přitažlivost, nebo nebezpečná posedlost?

Všechny jeho sny

CC Gibbs

*Všechny
jeho
sny*

CC Gibbs

2014

Copyright © 2013 by CC Gibbs
Translation © 2014 by Hana Čapková
Cover design © 2014 by DOMINO

Veškerá práva vyhrazena. Žádná část tohoto díla nesmí být reprodukována ani elektronicky přenášena či šířena bez předchozího písemného souhlasu majitele autorských práv.

Z anglického originálu KNIGHT TAKES QUEEN,
vydaného nakladatelstvím Quercus, Londýn 2013,
přeložila Hana Čapková

Odpovědná redaktorka: Karin Lednická

Jazyková redaktorka: Hana Pernicová

Korektura: Darina Mikulenková

Sazba písmem Palatino Linotype: Dušan Žárský

Obálka: Radek Urbiš

Vydání druhé, v elektronické verzi první

Vydalo nakladatelství DOMINO, Na Hradbách 3, Ostrava 1,
v dubnu 2014

ISBN 978-80-7303-985-1

1

LONDÝN, KVĚTEN

Kate položila poslední maličký obleček na hromádku oděvů pro novorozence, která vedle ní ležela na starožitném anatolském koberci. Přes hromadu roztrhaného balicího papíru a prázdných krabic se podívala na muže, jenž proslul krátkostí svých vztahů.

„Opravdu jsi z toho dítěte nadšený, Dominiku? Nebo se jenom snažíš chovat mile? Pokud to tak necítíš, úplně to pochopím... Chci říct... no, všechny tyhle krásné dárky stranou, ty a mimina..., při tvém životním stylu...“ Kate pokrčila rameny. „Nejde to moc dobře dohromady.“

„Já mám děti rád.“

Dominikova rezolutní námitka jí připomněla, jak dobře si rozumí s neteřemi a synovci v San Francisku. „Stejně,“ nedala se, protože měla sklon všechno příliš rozebírat a Dominik Knight, miliardář a playboy světového formátu, byl tím nejméně pravděpodobným kandidátem na otcovství. „Uvažovals o tom, že vychovávat dítě je velký závazek minimálně na osmnáct let? Možná déle, pokud půjde na střední školu, po ní na vysokou a...“

„Vím, co dělám, Katherino.“ Dominik seděl na druhé straně hromady zmačkaných obalů. Stěží potlačil úsměv. Pobavila ho představa, že by své dítě měl chtít jenom proto, aby vypadal mile nebo proto, že je nevědomý. „Nemám ve zvyku hrát si na milého chlapce,“ dodal a upřel modré oči na krásnou zrzku v pyžamu

s potiskem kořátek, která se jen tak objevila a převrátila mu život naruby. „Zejména pokud jde o manželství a otcovství. Takže abych odpověděl na tvoji otázku – z našeho dítěte jsem hrozně nadšený. Doufám, že teď je to jasné. O mých pohnutkách nemusíš pochybovat ani teď, ani v budoucnu.“ Usmál se. „Ale jelikož tě znám, je mi jasné, že se mě na to za pět minut zeptáš znovu.“

Kate popotáhla. „Všichni nemůžeme být pořád stoprocentně sebejistí.“

Pořádně se na ni zazubil. „No prosím. Ty musíš mít vždycky pravdu.“

„Jsem přece skvělá,“ prohlásila s úšklebkem.

„To rozhodně, broučku. Jsi moje geniální hackerka.“ Mrkl na ni. „Co jsem tě potkal, mám mnohem zajímavější život.“

Zasmála se. „To zní velice diplomaticky. Zvlášť když ve skutečnosti chceš říct, že se občas s chutí pohádáš.“

Přivřel víčka a škádlivý záblesk v jeho očích zastínil neskutěčně dlouhé řasy. „Kdykoli, lásko. Čestně, nebo naopak. Rozhoduješ ty.“ Podíval se na své prvotřídní hodinky od Cartiera. „Povinnosti mi začínají až zítra v poledne, takže na sebe máme plno času. Jednání se v případě nutnosti dají zrušit.“

„Jsi ohromně vstřícný,“ poznamenala Kate tiše.

Dominik se slabě usmál. „Snažím se.“

Škádlivou hru najednou ukončila představa nesčetného zastupu žen, jejichž přání překrásný a sexuálně nadaný výkonný ředitel Knight Enterprises plní. „Ale od nynějška jsi vstřícný jenom ke mně,“ prohlásila Kate a zarputile zvedla bradu.

„Jenom k tobě,“ souhlasil Dominik ochotně. Přitom ještě před několika měsíci by takové omezování nestrpěl.

Zabořila se do pohovky se zlatavým potahem a zelené oči jí zasvítily nadšením. Usmála se na muže, kterého miluje. S mírně skloněnou hlavou přidržle zamumlala: „Takže se mi opravdu povedlo zkrotit největšího playboye v západním světě?“

Dominik se líně pousmál. „Netušil jsem, že to máš ráda krotké.“

Jeho slova zůstala viset v náhlém tichu.

Projela Katiným tělem jako dobře naostřený, horký šíp.

Hluboko v těle pocítila zuřivou touhu.

„Jak to myslíš?“ zašeptala a sotva popadala dech.

„Tak, že bychom mohli zkusit zjistit, co máš opravdu ráda,“ odpověděl jemně a vstal. Vypracované svaly na celém těle se mu ladně zavlnily. Do této chvíle zdvořile čekal, až Kate rozbalí nekonečný počet krabic a pak jí konečně dojde, na co Dominik myslí. Napřáhl k ní silnou ruku porostlou černými chloupky a rozevřel dlouhé prsty.

Katino tělo se zachvělo rozkoší. Dominik se širokými rameny a štíhlými boky, v džínsech a vybledlém modrém triku s mírovým znakem oplýval temnou, zadumanou krásou, nad níž se tajil dech. Měl delší černé vlasy jemné jako hedvábí a uhrančivé modré oči s uličnickým výrazem. Zdobily ho vysoké lícní kosti, jeho nos byl rovný a pevná, třebaže smyslná ústa naznačovala, že s ním nejsou žádné žerty. To vše spolu s urostlou postavou z něj činilo ztělesnění mužské dokonalosti.

Když se k ní sklonil a v dlani sevřel její ruku, zachvěla se vzrušením. V břiše ji zalechtala horečná touha a vzhůru po zádech jí přeběhla žádostivost. Netrpělivě řekla neklidným, přidušeným hlasem: „Promiň, ale nedělali jsme to tak dlouho, že už to nevydržím.“

Pomohl jí vstát, rukama jí zajel do podpaží a zvedl ji nad hromadu krabic. Potom ji postavil na zem. „V tom případě se o tebe musím postarat.“

„Nemáš moc času,“ promluvila rozechvěle. „Jenom abys to věděl.“

Vrhl na ni rychlý úsměv. „Stihneme se dostat do postele?“ podíval se na erekci, která mu nadouvala džínusy. „I když on je v pohodě všude. Stačí říct.“

„Proboha, nechtěj po mně, abych se teď rozhodovala!“

Usmál se nad tím, jak se Kate starým známým způsobem bez dechu řítí k orgasmu, a popadl ji do náruče. Svižně s ní vyšel z přijímacího pokoje na chodbu. Za okamžik vešel do její ložnice, čtyřmi dlouhými kroky se přenesl k posteli a položil Kate na bílý prošívaný přehoz. Rychle si rozeplnul kalhoty a ona se zuřivě vykroutila ze spodního dílu pyžama. Ještě v džínsech dopadl mezi její bledá stehna a obratně vnikl konečkem penisu do jejího vlhkého hnízdečka. Rychlý sex mu vyhovoval.

„Ach bože... rychleji, pospěš si...“

Když zajel do jejího rozkošného těla, zaslechl, jak se prudce nadechla. Zanořil se do ní jenom částečně, ale ona najednou s přidušeným výkřikem vyvrcholila.

Sklonil k ní hlavu a vdechl její rozmrzelé zaúpění. „Promiň, lásko,“ zašeptal. Jeho dech ji zahřál na našpulených rtech. „Příště a přes příště to bude lepší. Tentokrát totiž nikam neodjedu. Zůstávám tady.“ Zlehka pohnul boky. „Přímo tady a tak dlouho, jak mě budeš potřebovat.“

Tiše zasténala, když do ní jeho tvrdý úd zajel hlouběji. Nadzvedla boky a vyšla vstříc tomu nádhernému pocitu. Správně na to zareagoval a zajel ještě dál. Kate hrdelně, táhle zavrňela uspokojením.

Usmál se. „Líbí?“

Vydala další tichounký, zasněný slastný zvuk a maličko zavrtěla boky.

„Takhle to nestačí? Chceš víc?“ Bravurně zajel hlouběji do jejího ochotného měkkého těla. Jako by se otíral o samet – tak hladký, jemný a dokonale smyslný byl jeho pohyb.

„A co tohle?“

„Hmmm...“

To hutné, primitivní zachrčení znal. Posledních deset týdnů se mu po něm stýskalo. Usmál se. Dokázal by se usouložit k smrti, jen aby mu v uších stále zněl ten sametový hrdelní zvuk. Sotva ho ta smělá myšlenka napadla, jeho intelekt ho vyčítavě zarazil. *Tohle je něco úplně nového, chlapče. Zapomeň na drsné praktiky.* Ovládl se a pomalu se nadechl. Pro jistotu se ještě v duchu obrnil, aby dokázal vstřebat novou skutečnost. Potřeboval ale nějaké vodítko. „Podívej se na mě, lásko,“ vyzval Kate tiše a dotkl se její tváře.

Zvedla k němu zelené oči, ve kterých probleskovala rozmrzelost. „Přestaň mi poroučet, Dominiku,“ zamumlala nevrle. „Teď se chci opravdu udělat. Nedotažené vyvrcholení nesnáším.“

Jako kdyby za to mohl. Ale neodporoval jí, protože se hodlal chovat vzorně, když mu právě dovolila vstoupit zpátky do jejího života. „Dej mi pár minut a já tě učiním šťastnou. Ale nejdřív mi musíš říct, jestli...“ Zaváhal a krátce se nadechl. „Nechci nijak

ublížít... dítěti ani tobě. Tohle všechno je pro mě nové..., takže musíš umět říct ne. Jestli potřebuješ krotký sex, vůbec mi to nevadí. Rozumíš?“

„Všechno je stejné. Nic se nezměnilo.“ Když povytáhl obočí, Kate se mu dlouze zadívala do očí, aby zdůraznila svou jistotu. „Jsem v naprostém pořádku, opravdu.“ Až na ranní nevolnost, ale teď nebylo ráno. „Takže si s tím nedělej hlavu.“

Dominik se neubráníl úsměvu nad umíněností matky svého dítěte. „Říkám to jenom pro všechny případy, nic víc. Ty mi povíš, co a jak, a já budu poslouchat.“

„Co kdybych ti řekla, abys sebou trochu hodil?“ opáčila drze. Nevěděl, jestli se má smát, nebo se naštvat. Neustále nabourávala jeho ustálenou představu o roli, kterou v jeho životě hraje ženy. Nemluvě o všem ostatním. Na druhou stranu Dominik příliš dlouho vládl velké části světa a nehodlal si od Kate ani někoho jiného nechat rozkazovat. „Hezky mě popros a já to ochotně udělám.“

Zamračila se.

Trošku se pohnul, aby zdůraznil svá slova.

Když se přestala chvět, podívala se na něho přimhouřenýma očima.

„No tak, lásko, uděláme kompromis. Ani jeden z nás nemá rád příkazy.“ Zašklebil se. „Aspoň trochu hezky mě popros. Chceme to přece oba.“

Obrátila oči ke stropu, ale každý nerv v jejím těle vnímal jen Dominikova nádherného ohromného ptáka, který ji dokonale vyplňoval. Cítila puls, který prudce tepal ve spleti stlačených žil v jeho nalitém údu. Ve stejném rytmu tlouklo i její splašené srdce. Zatracený chlap – dokáže bez toho vydržet o týden déle než ona, takže vlastně... Co je několik slov proti vyvrcholení, při němž se člověk málem pomine? „Prosím tě, tak už dělej. To zní docela hezky. Stačí ti takový kompromis?“

„Naprosto,“ zašeptal a něžně ji políbil. Trochu se od ní od-táhl, ale když zpozoroval její nevrlý pohled, rychle dodal: „A je to tady, lásko. Užij si to.“ Opatrně, pomalu zajel zpátky do jejího vlhkého poddajného těla. Jeden z nich musel mít rozum a obvykle to byl on. Když dosáhl největší možné hloubky a velice

jemně zatlačil na její napjaté lůno, z Katina výrazu zmizela nevrlost. Přivřela oči a tiše si povzdechla v nádherném uspokojení.

Dominik se usmál. Tak. Na tenhle zvuk čekal.

Byla šťastná a spokojená i bez drsných praktik.

Dominik byl odhodlán se několik následujících měsíců zdokonalovat v sebezapření a opatrnosti. Katherinin návrat představuje ohromný úspěch. Navíc většina lidí považuje vanilkový sex za normální. Možná si na něj také zvykne.

Ujasnil si priority a vpustil do svého života skutečné milování, které pro něho bylo nové, zvláštní a převratné. Lišilo se od obyčejného šukání a Dominik si ho spojoval výhradně s malou smyslnou ženou pod sebou, která ho objímala a zahřívala mu ptáka i srdce. Nesobecky, aby ji co nejvíc potěšil, zapojil své značné dovednosti a hladce z ní vyjel, zatímco stále víc vlhla. Řekl jí, co budou dělat, až pořádně vyvrcholí. Celou noc ji ne nechá usnout a bude ji plnit semenem, protože může, a ona to vždycky ochotně přijme. „Nebo ne?“ zamumlal a zlehka ji kousl do ušního lalůčku. Vychutnával si ji.

Zvuk jeho hlubokého, panovačného hlasu zahřál Katiny smysly a dotek jeho ostrých zubů ji rozechvěl. Touhou sotva dýchala. Vnímala jenom jeho obrovského ptáka, na němž se stala závislou. Probouzel v ní nenasytné chtění. Když do ní obratně pronikl a zase vyjel ven, aby potěšil nejen její klitoris, ale i G-bod, přitiskla se k němu a vycházela vstříc každému dokonale provedenému pohybu. Stále horečnatěji ho nutila, aby se přizpůsobil jejímu rytmu.

Dominik to udělal, protože jí hodlal vyhovět. Když chtěl, dokázal ženu dokonale potěšit.

A Katherinu si z celého srdce přál uspokojit.

Jak si vůbec mohla myslet, že bez něho dokáže žít? Že může existovat bez této úchvatné rozkoše plné chťiče a jemného kouzla lásky? Člověk opravdu může mít všechno, co si přeje. „Nepřestávej,“ zalapala po dechu a nadzvedla pánev, aby do ní mohl snáz zajet. Strčila mu ruce pod rozepnuté džínsy a rozevřenými prsty pevně stiskla jeho pevný zadek. „Vůbec ne...“ vypískla, když se jí vymanil ze sevření.

„Věnuj mi přece pozornost, lásko,“ dobíral si ji hlubokým hlasem. „Tohle znamená, že budu pokračovat.“ Povyjel z ní ven, znovu do ní zajel a dotkl se jejího bodu rozkoše. Kate jako vždy zalapala po dechu.

„Bože můj...“ Cítila, jak jí řídnou kosti a mozek jí měkne na kaši. Její tělo se proměnilo v kaluž vášně a touhy. „Ještě, ještě.“ Přirazila k němu boky a blížila se další vlně horečné extáze „Ještě!“

Její prudké oddechování a žádostivý pokyn v něm podráždily důležitý nerv, o jehož existenci donedávna neměl tušení. Byl to ten, který ovládal žárlivost a majetnictví. Tyto dvě věci poznal, teprve když mu do života vstoupila Katherina. Najednou v ní znehybněl. „Kdo tě šuká, lásko?“ zeptal se trochu kousavě. „Víš vůbec, kdo tě šuká?“

Zakňourala a pokusila se pohnout.

Rukou jí sevřel bok a přitlačil ji k podložce. „Otevři oči, zatraceně! Odpověz mi!“

Konečně ho zaslechla, nebo spíš zaregistrovala jeho chraplavé hrdelní zavrčení. Vnímala, jak je mocný a jak v ní dráždí všechny tělesné receptory a spouštěče sexuální touhy. Na vině byly i její chlípné vzpomínky. S námahou otevřela oči, ale rozrušil ji pocit horkosti a rozechvělé předorgastické vlnění v mozku. Soustředila se na sílící extázi.

„Katherino!“ řekl Dominik ostrým, přísným tónem.

Kate se však ocitla tak blízko vyvrcholení, že ho neslyšela.

Přinutil se zůstat v klidu a připomněl si, že na ni nesmí tlačit. Opanoval svou vznětlivost a něžně se dotkl jejího spodního rtu. „Promiň, lásko, možná příště.“ Začal se v ní zase pohybovat, jako by se chtěl omluvit a usmířit si ji.

„Panebože, díky,“ vydechla Kate. Nebylo to v reakci na Dominikův výrok, který neslyšela, ale z pokorné vděčnosti, protože okamžitě začala vrcholit. Když se dotkl její rozechvělé kundičky, začala prožívat zuřivý, ohnivý orgasmus. Cítila ho až v morku kostí.

Dominik se mlčky usmál a potom zašeptal: „A je to tady, lásko.“ Znovu do ní nádherně hluboko zajel.

Po dlouhém půstu byla celá roztoužená, a tak prudce pohnula pánví vzhůru, vstříc jeho pohybu. Najednou naplno propukly pocity, jež v ní sílily, a Kate zalil žhavý orgasmus. Prudká extáze jí postupovala nahoru po zádech a zaplavovala ji nádherným blahem. Zachvátila její mozek a Kate těsně předtím, než vyvrcholila, na okamžik celá ztuhla. Potom se pokojem s vysokým stropem rozlehl její hlasitý výkřik a odrazil se od smetanově zbarvených stěn. Prožívala jeden orgasmus za druhým a dávala hlasitě najevo, jak moc jí v uplynulých deseti týdnech chyběl sex.

Dominik jí zaléval zmáčenou štěrbinu semenem a její výkřiky nevnímal. Soustředil se jenom na to, aby do Katina ochotného těla s každým rozechvělým přiražením vystříkl záplavu horkého spermatu. Znovu a znovu si ji bral, jako by chtěl dokázat světu, že patří jenom jemu.

Po dlouhém bouřlivém přívalu oboustranného blaha jeho hrdelní chroptění a její výkřiky pozvolna utichly a ozývalo se jenom přerývané dýchání. To po chvíli také ustalo.

Ticho se prodloužilo.

Ti dva na posteli stále prožívali nádhernou euforii.

Kate, zpola omámená, rozzářená a stále nevysvětlitelně přemožená touhou, nakonec zašeptala: „Upozorňuju tě, Dominiku, že se tě možná nikdy nenasytím.“

Chvilinku trvalo, než zvedl hlavu, kterou si položil vedle jejího ramene. A další chvilku, než začal klidně dýchat. Potom se zvedl na předloktí, což byla u muže jeho velké postavy hluboce zakořeněná, navyklá pozice, a usmál se na Kate. „Jsem ti kdykoli k službám, lásko.“ Nechával v ní svého ptáka, který se jenom trochu zmenšil, a pohnul boky, aby potvrdil svá slova. „Stačí říct.“

Zvedla ruku, uhladila mu rozčuchané tmavé vlasy za uši a usmála se. „To je skvělé. Protože jsi můj. Nezapomínej na to.“

„To samé platí i pro tebe.“ Konečkem prstu jí přešel po usměvavých rtech. „Dobře si pamatuj, že se s nikým nedělím.“

„Proč bych měla chtít jiného?“ Líně se protáhla, až se její nádherná ňadra pod pyžamovým kabátkem dotkla jeho hrudníku. „Ještě nikdy jsem nebyla tak šťastná, tak plná touhy a lásky.“

Působila mile a sexy. Zlehka se ho dotýkala svými nádhernými plnými prsy. Její poznámka, že se ho možná nikdy nenasytí,

ladila s impulsy jeho vlastního těla. Najednou pocítil potřebu pevně vymezit hranice jejich vztahu. Potřeboval vše ovládat, a tak si chtěl řádně označit své teritorium. Zlehka se dotkl zásnubního prstýnku s dokonalým čtyřicetkarátovým diamantem se smaragdovým výbrusem, který se Kate leskl na napřážené ruce. „Tenhle prstýnek znamená, že spolu zůstaneme. Dneska, zítra, napořád. My tři – ty, já a naše dítě. Nikdo a nic nám to nepřekazí. Chápeš?“ řekl.

Přikývla a polkla slzy. „Já teď... pořád... brečím,“ škytla. „Hlavně..., když myslím na naše dítě. Bude tě štvát, že... jsem najednou taková... závislá a... ubulená.“

„Byl jsem bez tebe dvaasedmdesát dnů,“ otočil zápěstí a podíval se na hodinky, „deset hodin a třiadvacet minut.“ Zavrtěl hlavou. „Nene... V žádném případě, lásko. Ani náhodou mě štvát nebudeš.“

Kousla se do rtu a z očí jí vyhrkly slzy.

„No tak, odteď už bude všechno v pořádku.“ Sklonil k ní hlavu a olízl její slzy. Potom z postele popadl přehoz a otřel jí tvář. „Tohle nepoděláme. Budeme spolu šťastní. A když mluvím o štěstí,“ zamumlal a zaklonil se, aby dosáhl na knoflíky na kabátku jejího pyžama, „koukneme se na tvoje nové tělo, ve kterém nosíš naše miminko.“

2

Dominik rozepnul horní knoflík na kabátku Katina pyžama a modré oči mu zaplály uspokojením. „Připadám si jako dítě, které si o Vánocích konečně smí rozbalit dárek.“

„A když se svlékneš, tak vánoční dárek dostaneme oba.“ V Katině hlase zaznívala líná spokojenost.

Obdařil ji uličnickým sexy úsměvem. „Hned to bude.“

„Možná bys to měl říct trochu jinak,“ napomenula ho zničehonic popudlivě. Těžko zapomínala na ženy, které prošly jeho sukničkářskou minulostí, na fotografie sexuálních hrátek v bulvárních časopisech i jinde.

Podíval se jí do očí, v nichž blýskala zlost, a přestal si rozepínat kalhoty.

„Co kdybych s tím svlékáním nespěchal? Jde hlavně o to, co chceš ty.“ *Protože já jsem už dostal, co jsem chtěl.* „Jenom mi pověz, jaké máš představy.“

Uklidněná, rozpačitá či obojí, Kate si tiše povzdechla. „Bože, žárlím ještě víc než dřív. Svedu to na své zblázněné těhotenské hormony, protože si o sobě nechci myslet, že jsem žárlivá mrcha.“ Slabě se usmála. „Řekni mi, že ti to nevadí, jinak se ti tu znovu rozbřečím.“

Zasmál se. „Dělej si, co chceš, lásko, mně to nevadí.“ Ztišil hlas. „Jestli existuje nebe a peklo, tak jsem se bez tebe smažil v pekelných plamenech. Nic, co uděláš, se nemůže vyrovnat zoufalství, které jsem prožíval. Takže mi vůbec nevadí žárlivost, slzy, cokoli.“

Kate se zase zářivě usmívala. „Opravdu? Mám volnou ruku?“

„No jasně. Živíš naše dítě, takže můžeš všechno. Když budeš něco chtít, stačí říct a já ti to seženu. Pokud se budeš potřebovat někomu vyplakat na rameni, jsem tu pro tebe. Jakmile po něčem zatoužíš, dostaneš to.“ Vzal její obličej do dlaní a sklonil se k němu. „Protože já umím dostat, co chci,“ zašeptal.

„A chceš mě.“

„Ani nevíš jak, lásko.“

„I když jsem tlustá?“

Zašklebil se. „Záleží na tom, jak moc tlustá.“

Uštědřila mu štulec.

Dominikovi se rozzářily oči pobavením. „Dobře, tak v tom případě ze všech našich domů odstraníme váhy.“

„Jsou to tvoje domy.“

„Hele!“ Podíval se na ni s našpulenými rty.

„Naše budou až za tři týdny,“ dodala Kate s pousmáním.

„Možná bych ti teď měl trochu naplácat. Jestli budeš moc hubatá, Katherino, tak to taky udělám. O penězích se nebudeme hádat. Co je moje, patří i tobě. Konec diskuze.“

Zavrtěla boky.

„Pokoušíš se změnit téma hovoru?“ Jeho pták ten signál velice dobře pochopil a zřetelně se zvětšil.

„Ano,“ zavrnila. „Hrozně nerada se bavím o penězích. A pro tvou informaci – těhotenství u mě zvyšuje chuť na sex.“

Upřeně se na ni zadíval. „Vážně?“

„Rozhodně ano.“

Dominik tiše vydechl a rychle si vybavil několik otázek, které by jí mohl položit. Ačkoli Kate během jejich odloučení sledoval Max, existovala možnost, že někoho měla a že dotyčný unikl jejich pozornosti. Nadechl se a opatrně řekl: „Zeptám se tě jenom jednou a dopředu se omlouvám, protože nemám žádné právo se tě vyptávat, když jsme nebyli spolu, ale měla jsi...“

„Jenom vibrátor, který jsem dostala od tebe,“ skočila mu do řeči. Dominik se až moc snažil být slušný.

Dlouze vydechl. „Promiň. Nemělo by to pro mě být důležité, ale je.“

„To chápu,“ zabručela a odstrčila ho, protože náladu jí okamžitě zase pokazila žárlivost.

Nemusel by se vůbec hýbat, protože byl o víc než pětáctyřicet kilogramů těžší než ona. Vzhledem k jejich nedávnému usmíření se však pohnul. Jedním pohybem se z ní odvalil, pohodlně se vedle ní uvelebil a rukou si podepřel hlavu. „No tak, lásko, ten hrozný sen už skoro máme za sebou,“ řekl jemně. „A jakmile mi soudce ve Francii orazítkuje rozvodové papíry, vezmeme se. Měla bys to oznámit babičce.“

„Neodbíhej od tématu. Zasloužil bys nařezat,“ odpověděla Kate, i když Dominikova roztomilá upřímnost zmírnila její rozmrzení.

Její slova ho povzbudila, a tak se usmál. „Jestli se tím změní téma, tak si posluž.“

Zašklebila se. „Opravdu?“

„To si piš. Nechci se bavit o té mizérii, kterou jsem si zrovna prošel, ani na to myslet.“ Nedávno se ocitl v situaci, která ohrožovala nejen jeho, ale především Katherinu. Byl nucen souhlasit s dočasným tříměsíčním manželstvím s jinou ženou, protože Katherině šlo o život. Když se jí tehdy pokusil všechno vysvětlit, začala příšerně zuřit. A to značně upravil pravdu a nezmínil se jí o nebezpečí, v jakém se ocitla. „Ale vážně, lásko,“ stočil hovor k méně ožehavému tématu, „měla bys babičce dát vědět. Pošlu pro ni letadlo, ale i tak by bylo dobře, abys jí to předem oznámila.“

„Nemůžu jí to říct a jedním dechem dodat, že jsi ženatý, já jsem těhotná, a pokud všechno dobře dopadne, brzy se rozvedeš a vezmeme se. Zní to jako pěkná habaďůra. Navíc bych ráda viděla tvoje rozvodové papíry, než jí zavolám. Jestli se všechno nevyřeší před jejím příletem, vystoupí babička z letadla s nabitou brokovnicí a vezme si tě na mušku. Už ses s ní seznámil, takže tě to určitě nepřekvapí.“

„Připadá mi dost rozumná,“ řekl Dominik. „Sedli jsme si.“

„Propána, takže jsi uhranul i ji?“

Pousmál se. „Chceš říct, že tebe jsem uhranul?“

„Natolik, že se brzy staneme rodiči,“ poznamenala ironicky a rukou si přejela po mírně vyklenutém břiše.

„Mám to ale štěstí,“ zamumlal Dominik a položil na Katino břicho ruku. „Myslím to vážně, Katherino. Nemáš tušení, jak jsem rád, že se mnou čekáš dítě.“ Naklonil se k ní, využil příležitost a políbil ji na tvář. V duchu si gratuloval, že se mu nevzpěčuje. „Ale jestli je ti milejší zavolat babičce, až bude všechno vyřešené, nic proti tomu nemám.“

„Jéžiš, Dominiku, ty o tom mluvíš, jako kdybys doma zapomněl deštník a čekal jsi, až ti ho někdo přinese. Až ho budeš mít, život půjde dál.“

„Nesnáze mě neodradí, pokud potom budeme zase žít jako předtím.“ Zacukal mu čelistní sval a v očích se mu objevil chlad. „A slibuju ti, že budeme.“

„Mluvíš stejně jako na ty bankéře v Singapuru. Můžeš s tím přestat? Jde z tebe strach.“

Přejel si rukou přes oči na znamení, že toho nechá. „Promiň,“ omluvil se klidně a chlad z očí mu zmizel. „Ale s tím nařezáním radši ještě pár minut počkej,“ dodal a položil jí svou velkou dlaň na břicho. „Rád bych pozdravil naše děťátko.“ Hluboko se předklonil a zamumlal: „Já jsem tvůj tatínek. Užijeme si spolu spoustu legrace – ty, já a maminka. Víš, že se staneš středobodem našeho vesmíru? A pokud budeš chtít poníka, dostaneš ho,“ doplnil rozpustile. Potom zvedl oči ke Kate a narovnal se. „V téhle fázi už děti slyší, vid’?“

„Asi ano. Vůbec nic o tom nevím. Málem jsem poníka dostala, ale děda odmítal uklízet stáj. Tys nějakého měl?“

„Ne. Nikdy jsem žádného nechtěl, ale třeba to malé bude po tobě. Slyšelo jsi to?“ Přejel Kate dlaní po břiše. „Maminka jako malá chtěla poníka.“ Podíval se na Kate. „Měli bychom si pořídit nějaké knížky o miminkách. Ani jeden z nás netuší, co má dělat. Vlastně radši zavolám Melanii. Může nám přes noc nějaké knížky poslat.“ Z kapsy džínsů vytáhl mobil a začal na něm vyfukávat číslo své sestry v San Francisku.

„Teď?“

„V San Francisku je chvíli po obědě. Když knížky koupí dneska, přijdou nám zítra. Nemůžeme je jít koupit, mohli by nás zahlédnout paparazziové. Pokud pro ně půjde některý z mých zaměstnanců, nebude to o nic lepší. Přes Melanii je to bezpečné.“

Usmál se. „Chci ty knížky co nejdřív. Chci se dozvědět něco o miminech. Melanii jsem sice pomáhal s prvními dvěma dětmi, ale když se to člověka osobně netýká, jenom dělá, co se mu řekne. Tohle je ale *naše* dítě. Chci vědět úplně všechno. Ahoj, Mel. Potřebujeme nějaké knížky o miminech. Všechny, které se ti povede sehnat. Pošli nám je přes noc. Ne, jsem nadšený. Proč bych neměl být? Jo, jo, je to roztomilé. Hele, je to lepší. Stokrát lepší. Přestaň se hloupě vyptávat a prostě je pošli. Ne, s Katherinou zrovna teď mluvit nemůžeš, protože s ní mluvím já. Jo, opravdu s ní jenom mluvím. Ahoj.“ Ukončil hovor a hodil telefon na noční stolek.

„Co znamená stokrát líp?“

„Nic. Mel jenom dělala chytrou.“

„Pověz mi to.“

„Je to vulgární.“

„To mě opravdu zajímá.“

Zašklebil se. „Je to už dávno.“

„Ježkovy oči, Dominiku! Chceš si ještě někdy zašukat?“

„Pozor na jazyk, lásko. O tomhle s tebou nehodlám diskutovat.“

„Možná k tomu mám co říct.“

„Ne tolik, co já,“ zavrčel tiše.

Kate si povzdechla. „Stejně bych to nevydržela. Co jsem těhotná, pořád jsem hrozně nadržaná. Ale mohlo by se stát, že na sex budu moc unavená. Často jsem utahaná.“

„Proboha... Dobře. Ale nenaštvi se. Je to ze surfařského slangu. Někdy surfuješ ve vlnách, které tě můžou zabít. Dostaneš se do vzdušného tunelu, ze kterého nemusíš vyjet živá. Jsi bezmocná a prostě to riskneš. Nalehneš do ohybu vlny a projedeš řvoucí masou zelené tříštící se vody. Když se odtamtud dostaneš živá, říká se, že je to druhá nejlepší věc hned po trojce. To je všechno.“ Lépe řečeno, bylo to všechno, co jí hodlal sdělit. Kdyby věděla, co obnáší skutečná trojka, začala by vyvádět.

„Nepřipadá mi to vulgární. Je to roztomilé.“

„To rád slyším.“ *Opravdu moc rád. Jsem mimo nebezpečí.* „Takže smím?“ ukázal na knoflíky na kabátku pyžama.

„Ty vždycky. Někdy lituju, že se nedokážu víc ovládat.“

Dominik se usmál a zvedl oči od druhého knoflíku, který rozepínal. „Jsem rád, že to nedokážeš.“

„No jo, pro tebe je to vždycky moc snadné. Předpokládám, že to tak bylo i v minulosti. Hrozně mi vadí, že jsem jedna z davu tvých milenek.“

Na okamžik se zarazil. V životě by kvůli žádné jiné ženě neudělal nic z toho, co udělal kvůli ní. Neriskoval by život, nenabídl by mnohamiliónový úplatek šmejdovi, jako je Gora, a ne vzal by si Gorovu nadržanou mladou milenku, která potřebovala zvýšit stav rodinného konta.

„Jsi naprosto výjimečná, lásko. V žádném případě nejsi jedna z davu,“ řekl jemně a dál se věnoval rozepínání knoflíků. „Ještě nikdy jsem žádnou ženu nepožádal o ruku. Ani jsem neuvažoval o tom, že bych s nějakou měl dítě. Nikdy jsem se takhle nezamíloval. Mám ti to dát písemně? Mohl bych někde nechat postavit billboard. Nebo vydat tiskovou zprávu. Ve vší skromnosti,“ dodal se slabým úsměvem a uvolnil poslední knoflík, „vytroubil bych to do celého světa.“

„Chci, aby to na oblohu napsalo letadlo,“ řekla s kamennou tváří a pak se usmála. „Děkuju ti. Vždycky jsem měla víc sebevěry, než je třeba, ale z toho dítěte jsem úplně rozhozená. Je to opravdu zvláštní.“

„To nevadí. I když jsi třeba zvláštní, mám tě takovou rád. Hmmm... Tohle se mi moc líbí,“ zamumlal, když jí rozevřel kabátek pyžama. „Zvětšily se.“ Zvedl k ní oči. „Kdy se to stalo?“

„Víš to jistě? Ničeho jsem si nevšimla.“

„Vím to jistě, lásko. Asi ses moc ponořila do práce, takže jsi to nezaregistrovala.“ Rukou zajel pod jedno velké ňadro a jemně ho nadzvedl. „Bude sem muset přiletět paní Hawthornová a přivést ti podprsenky, do kterých se vejdeš.“

„Ne.“

„Tak později.“ Posadil se a vzal do dlaně Katino druhé ňadro.

„Ani později.“ O tomhle už se jednou dohadovali.

„V tom případě budeš muset nosit plandavé svetry, protože tyhle kozy nebudeš nikomu ukazovat.“ Pohnul prsty a velice jemně jí sevřel nalité bradavky. „Patří jenom mně.“

„Podle mého bude mít na moje kozy přednostní právo naše miminko. Ach bože, to je příjemné.“

Zvedl hlavu a usmál se. „V tom případě je chci mít aspoň na chvíličku. Vidím, že rodiče se začínají obětovat opravdu brzy.“

„Dokonce ještě dřív, než si myslíš.“ Povytáhla obočí. „Teď mám prsa ohromně citlivá a nejradši bych to dělala celý den. Každý den. Takže budu potřebovat, aby ses mi trochu věnoval. Vlastně pořád.“

„Proboha,“ vydechl Dominik. „Můj pták to slyšel. Víš jistě, že to nevadí?“

„O tom vůbec neuvažuj, že by to vadilo,“ zasyčela.

„Moje chyba. Ačkoli bychom to pro jistotu měli konzultovat s nějakým doktorem.“

Nepřátelsky se na něho podívala.

„Zítra, teď ne. A bude to doktorka. Clifton se mi vůbec nelíbil. Ještě ses nesvlékl,“ upozornila ho. Jeho poznámky poslouchala jenom na půl ucha. Soustředila se výhradně na svou netrpělivou touhu, na neustálé pulsování mezi nohama a především na Dominikovy rozepnuté džínsy a viditelnou erekci pod modrobíle pruhovanými spodky. „Máš na to dvě sekundy, jestli ti to nevadí.“

„A kdyby mi to vadilo?“ zeptal se s úsměvem a strhl ze sebe triko.

„Jestli si nepospíšíš, tak ti nařežu na zadek.“ Potom se rozechvěle nadechla, oči se jí zalily slzami a zašeptala: „Moc se mi po tobě stýskalo.“

Za necelé dvě sekundy byl svlečený. Cítil takovou vděčnost za lásku, která jí zářila z očí, že by jí dal celý svět převázaný mašlí a nechal by jí ho doručit skřítky, kdyby chtěla.

To, o čem věděl, že potřebuje, jí dopřál sám. Rychle se jí uhnízdil mezi nohama a hladce do ní pronikl. Zajel jí do štěrbiny jemněji než obvykle, ačkoli ho ujišťovala, že všechno je v pořádku.

Její a jeho představa o tom, co znamená výraz *v pořádku*, se stále lišila.

„Prosím tě, Dominiku!“ vykřikla celá rozpálená a rychle ovinula nohy kolem jeho boků. Pažemi ho chytila na zádech a přitáhla si ho blíž k sobě.

Opatrně zajel hlouběji a snažil se nevšímat si toho, že mu Kate zatíná nehty do zad. Nedaly se úplně ignorovat.

„Jestli mě nenecháš, abych se udělala, začnu brečet!“

A tak se rozhodl pro kompromis. Ne proto, že by ho její slzy zneklidňovaly, ale protože ji chtěl potěšit. Místo aby pronikl hlouběji, zamířil tuhým údem nahoru a třel se jím o její pulsující G-bod. „Zítra zajdeme k doktorce,“ řekl tichým ochraptělým hlasem. „Řekni ano, nebo přestanu.“

„Ano, ano, ano... Ach, ano,“ zavzdychala a přestala mu zatínat nehty do zad. „Udělej to ještě jednou.“

„Tohle?“ Naštěstí měl vysoký práh bolestivosti, a tak jí vyhověl svým dobře trénovaným údem a stehenními svaly jako z oce-li. Jemně se přitiskl na její G-bod a klitoris – jednou, dvakrát a ještě několikrát. Pak se začal zlehka pohybovat dovnitř a ven, ze strany na stranu. Potom zajel zpátky k jejímu oblíbenému místu, v němž se soustředila slast. Kate hekala a překvapeně, nadšeně lapala po dechu. Tiše zasténala v narůstající euforii.

Dominik udělal to, kvůli čemu ho ženy po celém světě milovaly víc než kvůli penězům – šukal ji jako skutečný umělec. Měl přirozený talent, byl takřka nemravně obratný a dokázal dokonale odhadnout sílu ženského vzrušení.

Jako zrovna teď, řekl si v duchu a dlouhými štíhlými prsty přešel po Katiných oblých bocích. Zajel jí pod měkkou kulatou zadnici a nadzvedl ji, takže svým tvrdým penisem pevně zatlačil na měkkoučký pahorek pulsující dokonalým blahem, které se v něm soustředilo.

„Ach bože, ach bože, ach bože...“

Nenápadně se usmál a ukáznil svého ptáka. Sledoval, jak se Kate krkolomnou rychlostí bez dechu řítí k hranici orgasmu a s tichoučkým výkřikem vrcholí.

Její výkřik byl hudební kulisou pro Dominikův vlastní uspokojivý orgasmus.

„Nehýbej se,“ zašeptal o chvílku později. Přiměl ji, aby mu nohama přestala svírat boky, a položil jí chodidla na postel. „Potřebujeme ručníky.“

„Nemůžu se pohnout,“ vydechla se zavřenýma očima. „Možná, že takhle zůstanu už napořád.“

Její roztomila naivita ho jako vždy potěšila. Sex pro ni byl osvěžující a nový. Každý orgasmus vítala s ryzím nadšením. „Takže se nemusím bát, že mi utečeš, když odejdu?“ zeptal se a odvalil se z postele.

„Vůbec nemusíš mít obavy, že bych ti někdy utekla. To by tě mělo pořádně vyděsit.“

Stále měla zavřené oči a mluvila zastřeným hlasem, v němž zněla spokojenost.

„Naopak, miláčku,“ řekl přes rameno. „Aspoň tě nemusím vábit zpátky. Protože jsi navždycky moje. Až do skonání světa.“

Vešel do koupelny a jeho hlas se vytratil.

Kate se okamžitě cítila ochuzená o teplo jeho těla. Celý svět jako by potemněl. Rychle otevřela oči, posadila se a vykřikla: „Dominiku!“

Objevil se ve dveřích koupelny a v rukou nesl komínek bílých ručníků. „Tady jsem, lásko.“ Panika v jejím hlase mu nevažila, protože sám velice dobře znal pocit ztracenosti. „Vždycky tu budu. Ve skutečnosti bych si tě nejradši připoutal k zápěstí, kdybys mi to dovolila,“ dodal a vrátil se do ložnice. „Musíme si o tom promluvit.“

Dopadla zpátky na postel a srdce jí začalo tlouct klidněji. „Najednou všechno hodně prožívám – velice emocionálně, skoro hystericky. Pořád se nervuju a je mi do breku.“

„To je jenom tím dítětem. Zítra to probereme s doktorkou, zjistíme nějaké základní informace o těhotenských náladách, přečteme si knížky, co nám pošle Mel, a budeme se radovat ze změn, kterými procházíš. Pokud tě mám na očích, tvoje nervozita je mi fuk. Nejsi jediná, kdo blázní.“ Nechal si jeden ručník a všechny ostatní hodil do nohou postele. Posadil se vedle Kate, otřel ji a potom sebe. Hodil ručník na podlahu, lehl si vedle Kate a vzal ji do náruče.

„Vážně mě rozmazluješ,“ zamumlala a přitulila se k němu. „Mohla bych vstát a umýt se. Neměla bych být tak líná.“

„Nedělej si s tím hlavu. Rád tě rozmazluju.“ Tohle řekl muž, který neměl ve zvyku hýčkat ženy. Dopřával jim pouze svého šikovného ptáka. Ve všech domech si držel služebnictvo, aby se nemusel zaobírat praktickými záležitostmi.

„Jsi unavený? Já ano,“ řekla Kate ospale.

Dominik se podíval na hodiny. *Propána, vždyť ještě není de- vět!* „Nejsem, lásko, ale potřebujeme si promluvit o tom, kdy se vrátíme do Ameriky. Budeš potřebovat čím dál víc spát. Pokud budeme moc dlouho čekat, nebude pro tebe bezpečné cestovat.“

Zmínka o brzkém odjezdu znamenala, že by Kate musela odejít z práce. Probrala se. „Ještě nemůžu odjet. Podle smlouvy mám další tři měsíce pracovat pro CX Capital.“ Povzdechla si. „A Joanna očekává, že se budu starat o naše klienty.“

Dominik se snažil udržet neutrální tón. „Chceš, aby se dítě narodilo tady?“

„Nevím. Zatím jsem o tom nepřemýšlela.“

Někdo by o tom možná přemýšlet měl. „Můžu tě z té smlouvy vyvázat,“ navrhl. „Joanně za tebe najdu náhradu.“

„Mohli bychom si o tom promluvit později?“ Znovu se jí začaly zavírat oči. „Jsem tak unavená, že nedokážu ani myslet.“

„Jistě, lásko. Klidně spi.“ Zdálo se, že Dominik bude po večerech mít hodně času na práci. Což nebylo až tak zlé, protože s Katherinou hodlal trávit co nejméně hodin denně. Nejprve ji ale musí přemluvit k návratu domů. Každá smlouva se dá ukončit a CX Capital si určitě dokáže někde ve světě najít novou forenzní účetní. Možná nebude tak dobrá jako Katherina, ale to nebyl jeho problém. Pokud šlo o Joannu, Dominik jí mohl dostatečně zaplatit, aby místo Katheriny najala někoho jiného – nebo celý tým, když bude chtít. I tady platilo, že noví pracovníci nebudou tak dobří jako Katherina, ale to mu bylo jedno.

Poprvé v životě byl zamilovaný. To však neznamenalo, že prochází změnou osobnosti. Stále očekával, že bude vládnout svému světu a lidem v něm. Pokud šlo o Katherinu, byl ochotný ke kompromisu. Do jaké míry, to záleželo jenom na ní.

Jakmile usnula, vstal z postele a natáhl si džínsy. Z nočního stolku vzal svůj telefon a šel do přijímacího pokoje. Dopadl do křesla, vyfukal číslo a čekal, zatímco mobil nekonečně dlouho vyzváněl.

„Neruším tě?“ otázal se, když se Justin konečně ozval.

„Jsme na symfonickém koncertě. Vyšel jsem na chodbu.“

„V tom případě budu stručný.“

„Nemusíš spěchat,“ ujistil ho Justin. „Jsem rád, žes mě vyrušil. Je to charitativní akce. Zrovna teď melou o finančních cílech nadace.“

„Jak těžké bude vypovědět Katherininu smlouvu?“

„Nijak moc. Proč?“

„Čekáme dítě, ale nech si to pro sebe. Momentálně jsem ve složité situaci, takže tyhle informace nejsou v žádném případě veřejné.“

Justin se dál nevyptával. *Pokud je pro Nika nějaká situace složitá, balancuje na hraně zákona.* „Mám ti pogratulovat?“ zeptal se jako každý, kdo něco věděl o Dominikových minulých vztazích s ženami.

„Rozhodně ano. Budu si Katherinu brát a rád bych ji odvezl domů dřív, než pro ni bude moc nebezpečné létat. Ona tvrdí, že smlouvu nemůže rozvázat. Doufám, že se mi ji povede přimět, aby změnila názor. Až k tomu dojde, mohl bys to místo mě vyřídit s CX Capital?“

„To není problém. Bill ji pustí velice nerad, ale přežije to. Mimochodem, očekávám pozvánku na svatbu. V životě by mě nenapadlo, že se něco takového stane,“ prohodil Justin žertem. „Neuraz se.“

„Nic se neděje. Taky bych nikdy nesázel na to, že se znovu ožením. Plánování svatby má ale na starosti Katherina. Pokud se rozhodne pozvat i lidi mimo rodinu, pošlu pro tebe a Mandy letadlo. Když je řeč o Mandy – určitě se vám to už narodilo,“ poznamenal vřele Dominik. „Jak se mají Mandy a vaše dcera?“

Nik se ptá na miminka a děti? Ohromující. Justin po kratičké odmlce odpověděl: „Dcerka se narodila před třemi týdny a obě jsou v pořádku, jak se říká. Kojná a chůva jsou taky skvělé. Mandy se dokonce dost vyspí, takže si večer můžeme vyjít.“

„Tak to by ses za ní měl vrátit. Jak jste holčičku pojmenovali?“

„Ani se neptej. Je to rodinné jméno.“

„Z tvé, nebo Mandyiny strany?“

„Jmenuje se Beatrice po Mandyině babičce.“

„To není tak hrozné.“

„Možná. Holčička je hrozně hezká, což je jediné dobře, s takovým jménem.“

„Takže je podobná mamince,“ poznamenal Dominik vesele.

„Zaplaťpánbůh ano. Mám z tebe a Katheriny opravdu radost.

Děti jsou skvělé.“

„Začínám to chápat. Jsem z toho opravdu úplně vedle.“

Justin po ukončení hovoru zůstal stát na chodbě v Royal Albert Hall a vstřebával tu neuvěřitelnou novinu. Muž, o němž se domníval, že se nikdy neožení, se žene do chomoutu a kromě toho je *úplně vedle* z toho, že bude mít dítě. Justin by nikdy nevsadil ani penci na to, že se jedno z toho někdy stane. Když pominul Dominikovo krátké manželství, kamarád byl vždycky prototypem výstředního zhýralce.

3

Dominik přistoupil k barové skříňce, otevřel ji a s potěšením konstatoval, že Katherina nevyhodila všechnu whisky. Během tří měsíců, kdy byl pryč, se vlastně nikdo nedotkl jediné láhve.

Nalil si velkou sklenku padesátileté whisky a svalil se do křesla se světle zeleným potahem. Napil se jemného alkoholu a v duchu si prošel rozvrh na příští dny. Příjemně se uvolnil, doušek nejúžasnější whisky na světě mu zahřál smysly. Postavil prázdnou sklenku stranou, vzal mobil a vytočil jedno z čísel, na která potřeboval zavolat.

Na obchodní telefonát bylo pozdě, ale Dominik si řekl, že alespoň zjistí, jestli svatební agentku přeplácí natolik dostatečně, aby zvedla telefon.

„Touhle dobou už nepracuji, pane Knighte,“ oznámila mu odměřeně.

Přesto jí zřejmě platím dost. „Omlouvám se, paní Hastingsová, ale rád bych si s vámi na zítřejší večer domluvil schůzku u sebe doma. Kdykoli po sedmé. Moje snoubenka často pracuje dlouho do večera.“

„Dávám přednost jednání přes den.“

„Obávám se, že to není možné.“ Nehodlal se s ní dohadovat. Jeho finanční ředitel Roscoe mu poslal zprávu, že jí poslal na účet prvních osmdesát tisíc za konzultace. To by mělo na jednu nebo dvě večerní schůzky stačit.

Klidně čekal, zatímco se ticho prodlužovalo. Paní Hastingsová samozřejmě nebyla jedinou svatební agentkou v Londýně.

„Tak dobře, pane Knighte,“ odpověděla chladně.

„Moc si vážím vaší spolupráce, paní Hastingsová,“ řekl Dominik medově. „Moji adresu v Eaton Place máte. Rád bych vás ještě požádal o malou službičku. Moje snoubenka je temperamentní, takže vám budu velice vděčný, když přehlédnete její občasné jadrné poznámky. Velice mi na ní záleží. Nechci, aby byla nespokojená.“

„Samozřejmě, pane Knighte. Vynasnažím se.“

„Já vím. Olivie Rocheová na vás pěje samou chválu. Očividně díky vám nikdy nezapomene na svou svatbu.“

„Byl to moc příjemný mladý pár. Oba z dobrých starých rodin ze Sussexu.“

Dominik chápal, že mu tím naznačila, že obvykle pracuje pro britskou šlechtu a je na ni vlastenecky hrdá. Nevadilo mu to, ale nelíbil se mu její povýšený tón. „Max je můj osobní tajemník. Je to výjimečný zaměstnanec. Zítra se s ním setkáte.“ Dominik se jen zřídka oháněl svým bohatstvím, ale v tomto případě to udělal. Vzhledem ke Katherinině současné náladovosti chtěl, aby paní Hastingsová pochopila, že by si ho jako zákazníka měla vážit, i když není šlechtic. Ignoroval její uražené odfrknutí a dodal: „Mohla byste s sebou přivést také módní návrhářku? Chápu, že je to na poslední chvíli, ale slečna Hartová se možná bude chtít podívat na nějaké návrhy svatebních šatů.“

„To nepůjde,“ odpověděla paní Hastingsová kousavě. „Mí nejlepší lidé jsou plně vytíženi... a zadaní na roky dopředu. Budete se muset spokojit s nějakým hotovým modelem.“

Měl na jazyku, že spokojit se s něčím není jeho styl. A že návrháři mohou klidně být vytíženi na tisíc let dopředu a jemu je to jedno.

„Pokud se vám podaří najít pro nás někoho vhodného, samozřejmě si může účtovat, kolik bude chtít,“ řekl místo toho vlídným tónem, který si schovával pro neústupné lidi. „Pomůže to?“ Ve skutečnosti chtěl říct: „Jsem jeden z nejbohatších mužů na světě a vím, kde je třeba zatlačit.“

Paní Hastingsové se zadrhl hlas, jak se snažila ovládnout. S velkou námahou ze sebe vypravila jednotlivá slova. „Uvidím, co se mi podaří zařídit, pane Knighte.“

„Výborně,“ odpověděl Dominik zdvořile. „Věděl jsem, že se na vás můžu spolehnout. Takže zítra kolem sedmé. Přeju vám hezký večer.“ Ukončil hovor, odložil mobil a líně se rozvalil. Chápal, že ji dostal do časového tlaku. Byl ochotný zaplatit, cokoli bude třeba, jenom aby urychlil přípravy na svatbu. Měl za to, že to paní Hastingsové vysvětlil dost jasně. Možná už si uvědomila, co od ní očekává.

Výsledky.

V průběhu dalších dvou hodin odpovídal na e-maily, mnohokrát mluvil s Maxem a vysvětlil svému majordomovi Martinovi, že na večerní schůzku s paní Hastingsovou budou potřebovat občerstvení. Nakonec znovu zavolal sestře, aby se jí vyptal, jak se připravuje svatba – pro případ, že by musel udělat něco jiného než jenom vypsát šek.

Jeho první otázka ale neměla se svatbou nic společného. „Spala jsi hodně, když jsi byla těhotná?“

„Ano. Chodila jsem brzy spát a odpoledne jsem dřímala. Ty sis toho nevšiml?“

„Bylo mi šestnáct a ty jsi nebyla žádná surfařská kočka. Jak jsem si toho mohl všimnout?“

„Předpokládám, že Katherina pořád spí.“

„V devět večer usnula. Jenom jsem si říkal, jestli bych neměl mít obavy.“

„Je to úplně normální. Navíc zůstává dlouho v práci. To v jejím stavu není zrovna nejlepší.“

„To neříkej mně, ale jí,“ zabručel Dominik. „Snažím se ji přesvědčit, aby zrušila smlouvu a letěla se mnou domů.“

„Že bys nezvládal situaci?“ utahovala si z něho Melanie.

Dominik si odfrkl. „Katherinu nezvládnou nikdy.“

Melanie se zasmála. „Takže jsi konečně našel rovnocennou partnerku?“

„Ani bych neřekl.“ Kate nebyla jediná, kdo má vyšší sebevědomí, než je zdrávo. „I když je zatraceně soutěživá a hrozně tvrdohlavá,“ zabručel.

„Stejně jako ty. Vážně, Niky, jsi neskutečně tvrdohlavý. Někdy se s tebou nedá vůbec hnout.“ Melanie se nechtěla zmiňovat o bratrově dlouholetém zápase s jejich matkou, ale myslela

na něj. „Hlavně se nechovej jako idiot. Je ohromné štěstí, že Katherinu máš.“

„Já vím,“ odpověděl prostě. „Proto ti vlastně volám. Zítřka máme schůzku se svatební agentkou a potřebuju, abys mi poradila.“

„Už jsi o tom Katherině řekl? Víš, jak všechno řešíš, Niky.“ Když mlčel, taky si znechuceně odfrkla. „Ježkovy oči, tys jí to neřekl. Co to s tebou sakra je? Copak ti to ještě nedošlo? Není jako ostatní ženy, které se usmívají a dělají, co se jim řekne. Jestli chceš radu, tak mě poslouchej. Za prvé jí musíš hodně slušně oznámit, že se ta schůzka chystá. Přines jí snídani do postele. Ty, ne některý z tvých zaměstnanců. Pak se jí zeptej, jestli jí nevadí, že se sejdete se svatební agentkou.“

„I tak možná odmítne.“

„Víc jak deset let tě sleduju v akci,“ prohlásila Melanie suše, „podle mého se ti ji podaří přesvědčit, když se budeš opravdu snažit. Tvoje pověstné trojky se netýkaly jenom surfování.“

Dominik hlasitě vydechl. „Dobře, tak jo. Čili nejdřív snídani do postele a pak se jí zeptat. Díky, Mel. Jo – a co módní návrhářka? Bude Katherinino těhotenství problém, a pokud ano, jak velký?“

„Návrhářce určitě platíš dost, Dominiku. To znamená, že to případně může být problém jenom pro Katherinu. Na tvém místě bych se ujistila, že ví, že tobě to nevadí. Těhotné ženy chtějí, aby jim jejich muži pomáhali, dodávali jim odvalu a chovali se hodně mile. Ty sis ale ani jedno z toho neosvojil. Takže ti navrhuju rychlokurz v oddanosti.“

„No to snad ne. V oddanosti?“ V telefonu zapraskalo, jako by se do něj přenesl Dominikův šok. „A na jak dlouho?“

Melanie si povzdechla. „Přivez Katherinu domů, Niky. Zblízka ti můžu pomoci snáz než na dálku. Ale koukej si uspořádat život,“ nařídila mu stroze. „Nezapomeň, že bez ní je ti mizerně. Vnáší ti do života štěstí. A pokud jde o tvoji otázku, jak dlouho máš zůstat oddaný, tak napořád, ty pitomče.“

„Dobře, už to chápu. Navždy oddaný.“ Nadechl se. „To je zatraceně dlouho.“

„Místo toho taky můžeš každý večer sedět doma a honit si ho. Matt mi to pověděl. Jenom říkám, že máš na vybranou.“ Melanie poslouchala bratrovo tiché reptání a počítala do tří. Potom pokračovala v udílení sesterských rad. „Oddanost neznamená, že Katherině budeš kupovat drahé věci.“

Dominik si povzdechl. „Ona to taky tvrdí.“

„Takže už to víš.“

„To neznamená, že tomu rozumím.“ V minulosti drahé dárky vždycky měly velký úspěch.

„Jde o to, že pro ni musíš něco udělat,“ vysvětlila mu Melanie.

Kromě šukání, kdykoli zrovna nespí. V poslední době se zdá, že po ničem jiném netouží. „Co přesně pro ni mám dělat?“ V dárkách a šukání se vyznal. Všechno ostatní mu připadalo komplikované.

„Všiměj si toho, co má ráda. Zajímej se o její potřeby. Jaké knížky ráda čte, jakou hudbu poslouchá, co jí dělá radost?“ *Na poslední část otázky znal odpověď.* „Jestli se schází s kamarádkami a drbou spolu. Já třeba ano. A nezapomeň zjistit, jestli si ráno ráda déle prospí, protože neexistuje nic horšího, než když tě někdo probudí, když...“

„Proboha, zaraz! Začíná to být složité. Koukni, nejdřív zkusím snídani v posteli a pak uvidím, co bude dál.“

„No vidíš, bráško. Určitě to zvládneš na jedničku. Ženy tě mají rády.“

„Díky za připomenutí. Už jsem si přestával věřit.“

Melanie se zasmála. „Ty určitě.“

„Stejně... Snažím se to nepodělat. Když byla Katherina pryč, hrozně se mi po ní stýskalo.“

„Tak jí to řekni. Prostě jí pověz, co cítíš. A nesnaž se jí do posledního detailu řídit život.“

Bude stačit, když splním většinu příkazů a poslední vynechám. „Dobře, díky, Mel. Doufám, že se brzy uvidíme.“

4

Snídaně do postele byl vynikající nápad. Dominik působil jako starostlivý a laskavý partner, který rád pomůže a je oddaný. Jakmile však Katherina dojedla, jeho oddanost se projevila tak, jak to měla nejradši. Nakonec ji Kate projevila třikrát a pak ji odnesl do sprchy, kde si to s ní rozděl ještě jednou. Poté ji posadil na sedátko připevněné na zdi, aby ji mohl umýt. Zatímco po ranních orgasmech podřimovala, Dominik ji rychle namydil a opláchl. Potom vedle ní vklouzl, přitáhl si ji k sobě a začal jí mýt vlasy šamponem.

„Ach, bože, to je nádhera,“ zašeptala po chvíli. „Co to děláš?“

„Šamponuju ti vlasy.“

„A ještě něco jiného... Aaach, proboha, mmm – to je úžasné. Začíná mi být horko... mám chuť na sex...“ Ucítila teplé chvění v kostrči, které se s horkou naléhavostí postupně šířilo vzhůru a poté zase dolů. Hluboko v pohlaví cítila horký třes.

„Je to jenom taková malá masáž, nic víc.“ Před lety, když bydlel u Melanie, mu sestra často říkala: „Pamatuj si, že holky mají rády tohle a nemají rády tamto, takže dávej pozor.“ Vždycky jí naslouchal, jako by se učil nový jazyk, který mu usnadní pohyb po neznámé zemi. Za roky pravidelných návštěv Indie se zdokonalil v umění tělesného kontaktu. Doteky slabounce elektrizovaly lehkým, plynulým kroužením konečků prstů. Pomalé, plynulé hlazení probouzelo vášeň.

Katiny smysly rozehrálo nádherné vzrušení a erotický hlad. „Netušila jsem, že se můžu udělat... jenom po...“

„Tomhle?“

„Proboha, ach proboha...“ Hlas jí odumřel v tichém sípavém vzdechu. S nádhernými pocity se přehoupla za hranici orgasmu.

Dominik nechal veškerou přepychovou rozkoš odvanout a zamumlal: „Brzy bychom měli jít.“ Celou dobu sledoval čas. „Zvládneš to?“

Se zavřenýma očima přikývla.

Na okamžik sobecky uvažoval a pak se rozhodl, že si s Katherinou o jejím odchodu z práce promluví později. Opláchl jí vlasy, sebe i ji otřel do sucha a zavedl ji do šatny.

Kate stála nahá v malé místnosti, jejíž stěny lemovaly šatní skříně se zrcadlovými dveřmi. Po prožité přemíře slasti byla stále trochu malátná. Přejela si rukou po břicho. „Vyber mi něco pohodlného, prosím tě. Nepředpokládám, že si můžu obléct tepláky.“

Dominik se usmál. „Kdybys pracovala pro mě, mohla bys.“

„Zrovna teď to zní opravdu lákavě.“

Zazubil se. „Mohl bych to dostat písemně?“

„Možná po několika dalších orgasmech. Kdo ví?“ odpověděla laškovně.

„Já se nevzdávám, ale to určitě víš,“ opáčil beze stopy žertu v hlase. Otočil se a začal se probírat oblečením v jedné skříně.

Kate se krátce nadechla. „Nemůžu se ti úplně podřídit, Dominiku. Potřebuju mít vlastní život.“

Rychle se otočil. „Promiň. Vlastní život?“

„Víš, jak to myslím.“

„To mi vysvětli,“ řekl a zůstal bez hnutí stát. „Nejsem si jistý, že to chápu.“

„Nechci, abys mě vlastnil. Nechci být součástí Knight Enterprises, kde o všem rozhoduješ ty. Přestaň se mračit. Miluju tě, jasné? Nějak to vyřešíme.“

Dominik pomalu vydechl a připomněl si, že má mít pochopení. Kromě toho nesměl zapomenout, že Katherina teď trpí většími výkyvy nálad než obvykle. Především si zakázal něco pokazit. „Máš pravdu,“ řekl tiše. „Vyřešíme to.“ Pootočil se, sáhl

po ramínku a napřáhl ke Kate ruku. „Co tyhle? Nejsou vypasované. Šly by?“

„Vezmu si, cokoli mi vybereš. Je mi to jedno. To přece víš.“

„Oblékat tě je zábava,“ řekl Dominik a sundal z ramínka tunicové šaty z černého hedvábí s vyšitým impresionistickým motivem barevných květin. „Koho by to napadlo?“ řekl s úsměvem. „Vnesla jsi mi do života úplně novou radost.“

„A ty,“ zamumlala Kate s pohledem upřeným na jeho dokonale nahotu, „tys ten můj obohatil o ohromnou rozkoš. Pojď sem...“

„Kdykoli budeš chtít odejít z práce, lásko, budu pro...“ Poklepal si na hodinky. „Nechám to na tobě. Stačí říct.“

Zamračila se. „Ty taky zkazíš každou legraci.“

„Nemusí to tak být.“ Povytáhl obočí. „Takže...“

„Krucinál,“ zamumlala. „Takže nic. Musím jít.“

„Vrať se brzy,“ navrhl jí. Přistoupil k prádelníku a vyndal z něj černé krajkové kalhotky, které se hodily pod šaty. „Stačí, když mi dáš vědět, a budu tady,“ dodal a přiblížil se k ní.

„Nemůžu,“ odpověděla s povzdechem.

To mu dodalo odvalu. Třeba jí to brzy dojde. „Škoda. Tak možná jindy.“ Hodil šaty na židli a pomalu si klekl. „Zvedni nohu,“ zamumlal, „a teď druhou.“ Vytáhl jí černé krajkové kalhotky nahoru, upravil jí je na bocích a vzhlédl. „Měli bychom koupit nějaké těhotenské oblečení.“

Kate zaúpěla.

Dominik se zvedl. „Tak někoho objednáme, ať přijde k nám domů. Bude to tak lepší?“

„Ani ne,“ zabručela. „Těhotenské oblečení je hnusné.“

„Dívala ses na nějaké?“

„Ne. A ty?“

„Uvažoval jsem o tom,“ odpověděl a zvedl šaty ze židle.

Koutky úst jí zaškubal nenápadný úsměv.

„A?“

Zašklebil se. „Dostal jsem z toho strach.“

Zasmála se. „Takže co budeme dělat?“

„Jestli nechceš nosit těhotenské oblečení, můžeš prostě ležet nahá v posteli.“ Pousmál se. „To mi bude vyhovovat.“

„Hmmm..., to zní lákavě.“ Konečky prstů přejela po jeho vypracovaných břišních svalech. „Možná bychom to teď mohli vyzkoušet,“ zavrnila.

„Jestli budeš dál takhle příst, vůbec do práce nedojdeš.“

„Máme trochu času?“ zeptala se s nadějí v hlase.

„Ty ho nemáš. Já ano. Neřídím se žádným přesným denním rozvrhem.“ Zadíval se jí do očí. „Rozhodni se. My dva jsme ti vždycky k dispozici.“

Zalétla pohledem k jeho krásné erekci a pomalu vydechla. Našpulila rty a tiše zareptala: „Krucí, tohle je na houby.“

Dominik vzadu na šatech rozepnul zip a podal jí je.

Ušklíbla se. „Tohle je fakt na houby.“

„Souhlasím.“

„Nemluv tak klidně, když se tu hrouším.“

„Koukni, lásko, víš, jak se na to dívám. Nechci, abys chodila do práce. Chci, abys byla pořád se mnou. Jenom se dneska ráno snažím nedělat vlny.“ Vytáhl obočí. „Jasně?“

Kate zaúpěla. „No tak dobře, tak do toho.“

„Jak to myslíš?“ zeptal se opatrně.

„Ty šaty, ty šaty přece...“

„Jenom jsem se chtěl ujistit.“ Přetáhl jí šaty s hedvábnou podšívkou přes hlavu, otočil ji a zapnul jí na zádech zip. Otočil ji zpátky k sobě a ukázal na křeslo. „Posaď se. Najdu ti nějaké boty.“

Rychle si natáhl spodky a kalhoty od obleku. Přinesl Katherine boty, protože i když měla mocné libido, chtěla jít do práce. A pokud toužila po rychlovce, po níž by přišla pozdě, nehodlal brát vinu na sebe. Velice dobře věděl, co chce, a také se to stane. Jen to nebude dnes ráno.

„Jsi oblečený,“ našpulila Kate rty.

„Nemůžeš mít všechno, lásko.“

„A co když chci?“ Jenom v tmavě šedých kalhotách byl ztělesněním čiré, ničím neupravené mužnosti. Měl široká ramena a byl mohutný jako prastará tvrz. Na jeho snědou kůži se nedalo zapomenout. V Katině nitru se nahromadila žhavá touha a rozehrála jí všechny nervy.

Dominik si tiše povzdechl a napřáhl k ní ruku se zelenými sandály na klínku. Druhou rukou ukázal na postel. „Už jsem ti řekl, co chci. Teď se rozhodni, co chceš ty.“

Následovalo významné ticho.

Kate zvedla jednu nohu.

Řím taky nepostavili za jeden den, pomyslel si Dominik. Už ve svém neuspokojivém dětství si vypěstoval značnou trpělivost. Klekl si, obul jí sandály a zapnul na nich pásky. Potom vstal a postavil Kate na nohy. „Unavená?“ zamumlal, protože na okamžik zavřela oči a povzdechla si.

„Pořád.“

„Zavolej mi a já pro tebe přijedu, jestli nevydržíš celý den.“

Kate se usmála. „Díky, ale jakmile se zaberu do práce, budu v pohodě. Stoupne mi hladina adrenalinu.“

„Měli bychom si promluvit s doktorkou, abychom netápali naslepo, když procházíš takovými změnami. Co kdybych dneška nějakou vyhledal?“

Kate obrátila oči ke stropu.

Protože ho neodmítla, zeptal se: „Co ještě potřebuješ? Telefon, tašku?“

„Obojí,“ odpověděla, ale ani se nepohnula. Klidně mohla zase usnout.

Dominik se usmál. „Naznač mi, kde je asi najdu.“

„Nejspíš jsou pořád v kuchyni. Tam jsem je nechala.“

O pět minut později Dominik vyšel z bytu. Kate nesl v náručí a její tašku si přehodil přes rameno. Jake, který se opíral o auto a čekal, rychle otevřel zadní dveře a s úsměvem je přivítal.

„Dobré ráno, šéfe, slečno Hartová. Pro změnu je hezké počasí.“

„Je krásně,“ souhlasil Dominik.

Kate se usmála na řidiče, který byl ze stejného těsta jako ostatní členové Dominikovy ochranky – nebezpečně nadšený pro svou práci a extrémně schopný. „Dobré ráno, Jakeu.“

„Máme menší zpoždění,“ řekl Dominik a vklouzl s Kate na zadní sedadlo.

„Můžu to dohnat. Devět, jo?“

Dominik přikývl. Jake zavřel dveře a o chvíličku později se vůz odlepil od chodníku.

O schůzce se svatební agentkou mluvil s Katherinou jenom krátce mezi orgasmy. Proto se v rychlosti ujistil, když před CX Capital vystupovala z auta. „Souhlasíš s tou schůzkou v sedm večer?“ Její prázdný pohled ho příliš neujistil. *Kruci. Možná jsem se jí neměl znovu ptát.*

„Jo, tamto – jasně, to je v pohodě. Jestli je to podle tebe opravdu nutné.“

„Nebude to trvat dlouho,“ řekl neurčitě a v duchu poděkoval sestře. „Až budeš chtít jet domů, zavolej mi.“ Políbil Kate na tvář a podal jí tašku, do níž jí Dominikův kuchař zabalil oběd.

„Bude ti vyhovovat půl sedmé? Dneska mám hodně práce.“

„Lepší by bylo v šest. Aby ses stihla najíst.“

„Tak ve čtvrt na sedm? Bude mi stačit sendvič.“

Dominik nehodlal stát před budovou CX Capital a dohadovat se s Katherinou o tom, že kvůli dítěti má zdravěji jíst. „Domluveno. Ve čtvrt na sedm,“ přitakal s úsměvem. Potom ji sledoval, jak jde po chodníku a všichni muži v okolí na ni zírají. Květované šaty s krátkými rukávy jí zvýrazňovaly poprsí a odhalovaly nohy. *Kruci. Zítřka jí vyberu kostým s blejzrem,* rozhodl se Dominik. Zařal ruce v pěst, aby nikoho neuhodil, a čekal, dokud Kate neprošla otočnými dveřmi a nezmizela v budově. Potom nastoupil do auta.

Když řidič zavřel dveře, Dominik se předklonil a otevřel přihrádku, která sloužila jako psací stolek.

Jake po chvílce sedl za volant a otočil se k Dominikovi: „Kam to bude, šéfe?“

„Minutu tady stůjte. Musím napsat krátký vzkaz. Potom pojedete k nějaké kurýrní službě. Nechci to svěřovat poště.“

O půl hodiny později dostala Joanna Thorpeová, Katina víkendová spolupracovnice, která také pracovala v CX Capital, od kurýra obálku. Přijel na kole, v červenobílém cyklistickém oblečení, s helmou a rukavicemi bez prstů.

Když začala v kabelce lovit peníze na spropitné, mladý muž zavrtěl hlavou. „Ten chlápek mi už dal padesátku, tak zbytečně

neutrácejte.“ Vesele jí zamával na rozloučenou a vyšel z kanceláře.

Na obálce bylo energickým písmem napsané její jméno, *Joanna Thorpeová*. Když ji otočila, tmavě modrý monogram, který objevila na přehybu, jí objasnil to tajemné doručení. Jako správná účetní obálku okamžitě neroztrhla, ale opatrně zajela palcem pod přehyb a nadzvedla ho. Pomalu vytáhla kartičku. Kdyby ji někdo pozoroval, možná by si myslel, že se Joanna obává, že v obálce najde bombu.

Položila kartičku se vzkazem na psací stůl a přepečlivě ji posunula do jeho středu. Teprve potom začala číst:

*Pani Thorpeová,
prokázete mi tu laskavost a sejdete se se mnou v poledne
v Le Gavroche na oběd? Prosím neříkejte o tom Katherine.
Všechno vám vysvětlím.
S pozdravem,
Dominik Knight*

Joanna byla vděčná za soukromí, které skýtala její kancelář. Ještě jednou si krátký vzkaz přečetla, prohlédla si drahý, ručně vyrobený dopisní papír a prstem přejela po vytlačeném monogramu uprostřed nahoře. Chvilku uvažovala, vůči komu má být loajální.

Potom se podívala na hodiny a uložila vzkaz do zásuvky stolu.

Ukázalo se, že Dominikova zpráva přišla ve vhodnou chvíli. Joanna měla na srdci několik věcí, o nichž si s panem Dominikem Knightem potřebovala promluvit.

Kate nikdy nechodila na oběd, ale dnes si místo tabulky čokolády dopřála různá výživná jídla. Joanna se u ní cestou ven zastavila a ukázala na ty dobroty. „Vypadá to hezky. Mám ti přinést kafe, čaj, nebo něco k jídlu?“

Kate zvedla skleněnou nádobku s vychlazenou rýžovou kaší. „Teď mám kuchaře.“ Ukázala na plátěnou červenou tašku na stole. „A chladicí tašku od Prady.“

Joanna se usmála. „Pomáháš udržet ekonomiku nad vodou.“

„To jsem ale hodná, co? Starám se o blaho druhých.“

„Je dobře, že za tebe utrácí.“ Joanna se o jejich vztahu během Dominikovy několikaměsíční absence dozvěděla úplně všechno. Ne hned, ale postupem času. „Takže je mezi vámi všechno v pořádku?“

„Jo.“ Kate zvedla ruku a sevřela palec v pěsti. „Někdy mi to přijde až neuvěřitelné. Takové štěstí.“ Pousmála se. „Moje babička je pohanka. Obě jsme pověřivé.“

„Pokud jde o štěstí, může být rád, že tě má,“ odpověděla odměřeně Joanna. Oslavovaného Dominika Knighta si vyhledala na Googlu a pohlížela na něho s nedůvěrou.

Kate se ušklíbla. „Taky mu to pořád říkám. Tak mě napadá – mohla bys mi přinést ledový čaj? Udrží mě vzhůru.“

5

Když Joannu vrchní číšník uvedl do restaurace, Dominik už seděl u stolu v rohu. Vstal ze židle a napřáhl k Joanně ruku. „Dominik Knight. Děkuju, že jste přišla.“ Katherininu obchodní partnerku viděl na fotografii, ale osobně v něm vzbuzovala větší úctu. Byla vysoká, průměrně hezká a měla rovně zastřižené černé vlasy. Trpěla mírnou nadváhou. Oblékla si kvalitně šitý kostým vínové barvy a neusmívala se. Dobře by ji vystihlo slovo pochmurná.

„Joanna Thorpeová,“ odpověděla chladně. „Ale to už víte.“

„Ano, mám schopné zaměstnance.“ Jediným pohledem naznačil vrchnímu, aby odešel, odstrčil od stolu židli a Joannu na ni posadil. Obešel stůl a tiše rozmlouval s mužem, který se k nim přiblížil po vrchním. Potom se posadil a zdvořile se na Joannu usmál přes třpytivé broušené skleničky, porcelánové talíře a nablýskané příbory. „Velice si vážím toho, že jste přišla. Už jsem objednal, pokud proti tomu nic nemáte. Říkal jsem si, že tak budeme mít víc času si promluvit.“

„O Kate,“ řekla Joanna klidně a umiňovala si, že se nenechá vyvést z míry temnou mužnou krásou Dominika Knighta. Byl hezký, až se tajil dech. Měl velké charisma a pod drahým šedým oblekem se mu rýsovaly vypracované svaly. Nebyla jediná v restauraci, kdo se na něho díval.

„Ano, o Katherině,“ přitakal Dominik hlubokým hlasem. Chvilí se díval na stůl, jako by si urovnával myšlenky, a pak

zvedl hlavu. „Mám o ni strach. Už nějakou dobu je přepracovaná a mně to dělá starosti.“

„Proč?“ zeptala se ho odměřeným, trochu vyčítavým tónem.

Připadalo mu těžké otevřeně mluvit s cizím člověkem o svém soukromí. „Řekněme, že jsme dobří přátelé.“

„Jste tak dobří přátelé, že víte, že Kate je těhotná?“ zeptala se Joanna a bylo na ní znát rozčilení. „Pokud to tak není, nevím, o čem bychom spolu dál mluvili.“ Chystala se vstát.

„Prosím vás.“ Natáhl k ní ruku, aby ji zarazil. „O jejím těhotenství vím.“

Joanna usedla zpátky, ale na Dominika se stále dívala nepřátelsky. „Jste tedy dost dobrý přítel, abyste s tím něco udělal?“

Dominik se slabě usmál. „Chcete, abych vám slíbil, že z Katheriny co nejdřív udělám počestnou ženu?“

„Lepší by bylo, kdybyste to udělal včera, minulý týden nebo minulý měsíc.“

Dominik povytáhl tmavá obočí. „Probírala to s vámi?“

„Ne, ani slovem se nezmínila. Ale musela bych být slepá, abych přehlédla její ranní nevolnost.“

„Pokud vím, tak Katherina zjistila, že je těhotná, teprve nedávno.“

Joanna pokrčila rameny. „Mohla jsem jí to říct, ale nic mi do toho nebylo.“

„Chci vám navrhnout obchod.“ Dominik se zarazil, zvedl oči a kývl hlavou. Someliér oběma nalil šampaňské. Když odešel, Dominik pozvedl svou sklenku. „Na oboustranně výhodné obchodní ujednání.“ Vypil polovinu vína, postavil sklenku na stůl a trochu se nad něj naklonil. Tiše řekl: „Tady je můj návrh. Rád bych odkoupil Katherinin podíl ve vaší firmě. Taky jsem ochotný tu sumu dodatečně navýšit, abyste mohla najmout tolik lidí, kolik potřebujete, aby vaše firma prosperovala. Nabízím vám to ze zcela sobeckých důvodů, takže si prosím řekněte, jak vysokou částku chcete. Hodlám Katherinu odvézt domů, ale ona si myslí, že nemůže opustit vás ani CX Capital.“

„To je od vás velkorysé. Co na to říká Katherina?“

Dominik přivřel oči. „Záleží na tom?“

„Ano,“ odpověděla Joanna a vrhla na něj kritický pohled. „Je to jednoduchá otázka.“

„V tom případě je jednoduchá i odpověď – neví o tom.“

„Myslela jsem si to. Takže co na to Katherina řekne, až zjistí, co jste udělal?“

Dominik tiše vydechl. „Včera večer usnula v devět. Ve svém stavu by neměla pracovat a už vůbec ne dlouho. Jenom se snažím co nejdříve uspišit její odjezd. Pokud jde o to, co na to řekne,“ pokrčil rameny, „když budete souhlasit s mým návrhem, brzy to zjistím.“

„Můžu vám rovnou říct, že se jí to nebude líbit.“

Usmál se sevřenými rty. „Neurazte se, paní Thorpeová, ale to není vaše věc. Nezapomeňte, že vám nabízím příležitost rozšířit vaši firmu. Navíc vezměte na vědomí, že Katherina jednou opravdu odjede. Pokud se to nestane teď, ani když jí skončí smlouva s CX Capital, přehodnotí svoji kariéru ve chvíli, kdy si dítě začne dělat nároky.“

„Jak to můžete vědět? Mnoho matek pracuje.“

Dominik roztržitě posunul jeden z nožů napravo od talíře. Otevřel oči dokořán, takže vynikly jeho chladné modré duhovky. „O Katherině se nechci dohadovat.“ Jeho úsměv ve skutečnosti žádným úsměvem nebyl. „Řekněme, že by jí podle mne nevadilo, kdyby se vám naskytla možnost koupit od ní její podíl. Víte, oba jsme z toho dítěte moc šťastní.“

„Proč jste to neřekl dřív?“

„Nejspíš proto, že vás neznám.“

Takřka nepatrně sebou trhla. „A nic mi do toho není.“

„To taky,“ řekl a zadíval se jí zpříma do očí. „Nebudeme dál protahovat tenhle trapný rozhovor a já vám přednesu podrobnosti svého návrhu.“

„Samozřejmě,“ odpověděla Joanna. Poté, co jí prozradil, že má z dítěte radost, se cítila mnohem lépe.

„Děkuju vám. Za prvé za vás zaplatím jakoukoli částku, kterou Katherině navrhnete za její podíl. Ta suma bude mnohem vyšší než to, co na polovinu firmy opravdu potřebujete. K tomu dostanete částku, kterou vás budou stát noví zaměstnanci. Prosťte mi řekněte, kolik dohromady chcete.“

„Musela bych si to rozmyslet.“

„Chápu.“ Dominik se opřel, zatímco jim servírovali jídlo. Skládalo se z grilovaných hřebenatek, polévky minestrone se škeblemi a plátku skotského hovězího s lesními houbami v omáče z šalotky a červeného vína. Tyto pochoutky doplňovalo sýrové soufflé se smetanou a různobarevnou zeleninou. „Nevěděl jsem, na co budete mít chuť. Vezměte si, prosím.“ Potom se doopravdy usmál, protože věděl, že Joanna jeho nabídku přijme. „Dobrou chuť.“ Zakrojil do masa.

Malý plátek rychle snědl a odložil příbor. „Potěší mě, když v téhle záležitosti budete diskrétní. Čas od času mě pronásleduje bulvár a já bych nerad, aby se o tomhle cokoli dozvěděl. Nechci Katherinu kompromitovat. Takže pokud budete souhlasit,“ dodal zdvořile, „nic vám neodepřu. Jakmile budete znát přesnou cifru, pošlete e-mail mému osobnímu tajemníkovi. Dám vám jeho kontaktní údaje. Max zařídí, abyste dostala šek. Pokud jde o to, co povíte Katherině o svých nových obchodních plánech, nechám to na vás.“

Joanna během jeho promluvy dojedla sýrové soufflé.

Dominik počkal, až jí číšník odnese talíř. „Pokud máte nějaké otázky, klidně se ptejte.“

„Připadám vám jako někdo, kdo se bojí zeptat?“ Natáhla se pro hovězí.

„Doufám, že vás neurazím, ale spíš bych řekl, že byste mi nejradši vyřízla slezinu,“ odpověděl Dominik s neznatelným úsměvem.

„Srdce,“ opravila ho a vzhlédla od masa. „Kdybyste nějaké měl.“

„No vidíte, a já jsem zjistil, že ho mám. Nejdřív mě to ohromilo a pak jsem se vyděsil. Teď jsem docela spokojený a šťastný.“ *Vůbec poprvé v životě.* Lidem, které skoro neznal, se s tím ale nesvěřoval.

Právě na vidličce nesla k ústům sousto hovězího. Uprostřed pohybu se však zarazila a upřeně se Dominikovi zadívala do očí. „Doufám, že ohledně svatby s Kate nelžete. Zaslouží si někoho,“ Joanna si ho zamračeně změřila od hlavy až k patě, „kdo ji dovejde ocenit. Kate je pozoruhodná, vlastně skvělá žena.“

„To si velice dobře uvědomuju. K našemu nedávnému odloučení vedly závažné důvody.“ Upřeně se na ni zadíval. „Hrozně jsem se trápil.“

Joanna v jeho očích na kratičký okamžik zahlédla vyčerpání. Dominik ji pak obdařil tak oslňujícím úsměvem, že se po něm ohlédly všechny ženy u okolních stolů. Úchvatnou krásu Dominika Knighta nebylo možné přehlédnout. Svou tělesnou přítomností mocně přitahoval pozornost, jako by stál v kuželu světla na jevišti. Zpod jeho uhlazeného zevnějšku a na míru šitého obleku vyzařovala ohromující živočišná energie.

„Doufám, že jsme se dohodli,“ řekl do ticha, které by se dalo krájet.

Když Joanna uviděla jeho úsměv, který člověka popadl rovnou za srdce, v duchu se tázala, jestli ho už někdy nějaká žena odmítla. Vzápětí si provinile uvědomila, že se nechala až příliš snadno unést, a rychle řekla: „Mám otázku.“

„Ptejte se, na co chcete,“ vyzval ji zdvořile Dominik. Podobné reakce u žen pozoroval od svých čtrnácti let. Nevšímal si bezdechého očekávání v místnosti – to také až moc dobře znal.

„Doporučil jste nás nějakým klientům?“

„Přímo ne.“

„A nepřímo?“

Maličko pokrčil rameny. „Znám hodně lidí. Vlastním velký počet firem. Ale vy a Katherina odvádíte vynikající práci. Velice ochotně vaši firmu doporučuju dál.“

Díky jeho chladné vyrovnanosti se jí podařilo najít zase pevnou půdu pod nohama. „Myslím, že to není nutné,“ řekla.

„Ničemu to neublíží.“ Usmál se. „Ledaže by vás netěšilo vydělávat peníze.“

Joanna chvíli mlčela. „Proč byste to dělal?“

„Proč ne? Máte prvotřídní úroveň.“

„A to víte, protože...?“

Dominik vypustil zvuk podobný povzdechu. „Protože jsem zjistil, že platím hrozně vysoké daně za svoji větrnou elektrárnu v Severním moři. Nevadí mi odvádět peníze státu. Vydělávám dost, ale ty daně byly příšerně vysoké. Takže vám děkuju.“

„Windjammer Acquisitions? Ta firma byla vaše?“

Dominik sklonil hlavu.

„Té nesrovnalosti si všimla Kate,“ upozornila ho Joanna.

„Nebud'te tak skromná. Vy byste si jí všimla taky.“

Joanna se usmála. „To je pravda.“

„Takže jsme dohodnutí?“ zamumlal a zadíval se jí do očí.

Přikývla. „Ano.“

Dominik k ní napřáhl ruku. „Potřeseme si na to pravicí?“

Joanně připadalo, že proti Dominikovi má maličkatou dlaň.

Kdyby neměla Kate tolik ráda, záviděla by jí. Dominik Knight byl prostě úžasný.

A ochotný udělat z ní bohatou ženu.

Na to by neměla zapomínat.

„Doufám, že máte ráda čokoládu,“ poznamenal uhlazeně a pohodlně se opřel. Ten zasněný výraz v ženských očích dobře znal, a tak se snažil udržet rozhovor ve věcné rovině. „Vím, že Katherina ji miluje. Hlavně plněné čokoládové bonbóny.“ Nedomákal si pomoci a musel se usmát při vzpomínce na to, jak první noc, kterou spolu strávili v baru hotelu Ritz Carlton v Hongkongu, vyjídala bonboniéry. „Všimla jste si toho?“ zeptal se rychle a pohledem přivolał číšníka.

„Všimla. Ačkoli byste sotva našel ženu, která čokoládu nemá ráda.“

„Pravda,“ uznal Dominik, když před ně číšník položil dezertní talířky s hustě našlehanou čokoládovou pěnou. „Taky tu mají vynikající sýry.“ Usmál se. „Chcete ochutnat?“

„Ne, děkuju.“

„Tak si dáte kávu? Kapučíno? Ještě šampaňské?“

„Kávu.“

„Jednu kávu a jedno kapučíno, Eduardo.“ Dominik odstrčil dezertní talířek a uvolněně se uvelebil na židli. „Jsem vám vděčný za to, že spolupracujete, paní Thorpeová. Ani nevím, jak bych vám poděkoval.“

„Rádo se stalo. Já děkuju vám za vaši velkorysost.“ Vůbec poprvé se usmála. „Mám vaše jméno dát do názvu firmy?“

„To nemyslíte vážně.“

„Samozřejmě, že ne.“

Zasmál se. „Tak přece jenom máte smysl pro humor.“

„A vy nejste uplný darebák.“

„Záleží na tom, s kým o mně mluvíte. Ale jsem spokojený, že o mně nesmýšlíte záporně. Kdybyste potřebovala další kapitál, klidně mě kontaktujte. Řeknu Maxovi, ať si zapamatuje vaše jméno. Je to můj strážný anděl.“ Kývl směrem k dezertu, který pojídala. „Jak vám chutná?“

Mávla vidličkou nad skoro prázdným talířkem.

„Dáte si ještě jednu porci?“

„Proč ne?“

Než stihl zvednout ruku, objevil se číšník. „Dáme si ještě jeden,“ řekl mu Dominik a ukázal na talířky. „Přineste mi ještě portské, Taylor 1966.“ Rychle se podíval na Joannu. „Můžu vám taky nabídnout? Oslavuju.“

„Vlastně ano. Taky mám důvod slavit. A protože jsme si plácli a z naší dohody nemůžete vycouvat...“

„To není jisté,“ přerušil ji Dominik. Jeho hlas náhle dostal chladný tón.

„Ale je. Chcete to víc než já.“ Joanna se mu podívala do bezvýrazných očí a usmála se. „Pro Kate byste udělal cokoli, vidíte?“

Neodpověděl jí hned. „Nejspíš ano,“ řekl nakonec. „Co ode mne chcete?“

„Vždycky od vás někdo něco chce?“

„Samozřejmě.“ Jeho hlas zněl drsně. „Co to bude? Určitě vám dokážu vyhovět.“

„Vy ale umíte člověku nahnat strach! Jenže já jsem přežila otce alkoholika, takže se tak snadno nevyděším.“

„Mám zkušenost s rodiči, kteří si nikdy neměli pořádit děti. Mohli bychom si o tom popovídat. Ale to není odpověď na moji otázku. Co chcete?“

„Aby Kate byla šťastná.“

„To vám můžu zaručit,“ opáčil úsečně. „Co dál?“ Ze zkušenosti věděl, že vždycky jde ještě o něco jiného.

„Co když se po porodu bude chtít vrátit do práce? Dovolíte jí to?“

„Jistě víte, že Katherina si dělá, co chce,“ odpověděl s neproniknutelným výrazem ve tváři.

„Pokud jde o vás, nejsem si jistá. Byla bych hrozně nerada, kdyby se vzdala kariéry jen proto, aby vám udělala radost.“

„Pokud se Katherina bude chtít vrátit do práce, budu se starat o miminko. Nedovolím, aby moje dítě vychovávala najatá chůva a cizí lhostejní lidé.“ Zacukal mu čelistní sval. „Rozptýlil jsem vaše obavy?“

Rychle se opřela. „Vážně byste to udělal?“ otázala se nevěřičně.

Zachmuřený výraz jeho tváře vystřídal úsměv. „Myslíte, že neumím nakrmit a přebalit dítě?“

„Myslím, že ne.“

„Tak to byste byla překvapená. A než se začnete příšerně mračit, řeknu vám to jasně – zatím nemám děti, ale pomáhal jsem sestře s péčí o její dvě nejstarší. Bylo mi šestnáct. Nevadilo mi, že mi prikazuje, a ukázalo se, že její děti mají rády mne a já mám rád je.“

„No to mě podržte,“ ujelo tiše Joanně.

„Maže se tím moje pověst hajzla?“

„Naprosto.“

„To jsem rád. Takže si nedělejte starosti, paní Thorpeová. O Katherinu a naše dítě se dobře postarám. Tím si můžete být jistá.“ Trochu se předklonil, aby zdůraznil svá slova. „Jenom potřebuju, abyste mi pomohla dostat Katherinu domů.“

„Udělám, co bude v mých silách.“

„V tom případě vám budu velice vděčný,“ řekl, opřel se a obdařil ji dalším oslnivým úsměvem. „Á – už se nese to portské.“

Zbytek oběda proběhl v příjemném duchu. Dominik se choval naprosto vzorně. Hodlal paní Thorpeovou okouzlit a nesměl udělat žádnou hloupost.

Když chtěl, dokázal očarovat kohokoli.

Často to dělal i z méně důležitých důvodů.

Nepřišlo mu to nijak zatěžko, když si tím splní přání. Kate odjede z Londýna.